

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D., ve věci

žalobce: J. R., narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený advokátem JUDr. Radek Bechyně,
sídlem Legerova 148, Kolín,

proti
žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního
hospodářství,
sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem,
zastoupený advokátem Mgr. Vlastimilem Škodou,
sídlem Řetězová 2, Děčín,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2016, č. j. 3453/DS/2016, JID:
120350/2016/KUUK/NovK,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě rozhodnutí Magistrátu města Mostu, odbor správních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 12. 5. 2016, zn. OSČ-Př/022573/503/2016/VŠ, č. j. MmM/055948/2016/OSČ-P/VŠ, kterým byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a podle ustanovení § 23 odst. 1 písm. f) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“), kterých se dopustil tím, že dne 6. 2. 2016 ve 13:14 hodin na silnici č. I/13, pod vrchem Hněvín směr Chomutov – Bílina u benzínové čerpací stanice ÖMV, řídil jízdní soupravu, tvořenou nákladním vozidlem tovární značky Daf, r. z. „X“, a návěsem tovární značky Lamberet Semifrigo, r. z. „X“, ač nebyl k jejímu řízení profesně způsobilý podle zvláštního právního předpisu; dále od 11. 1. 2016 od 2:52 hodin do 17. 1. 2016 do 9:21 hodin zkrátil 4x denní dobu odpočinku pod 11 hodin mezi dvěma týdenními dobami odpočinku, dobu mezi dvěma týdenními dobami odpočinku překročil o 6 hodin a 29 minut, čímž porušil čl. 8 odst. 4 a 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006, o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a ES č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85, za což mu byla podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích v návaznosti na ustanovení § 125c odst. 5 písm. d) a odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 6 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel pro skupinu C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D a D+E v délce 6 měsíců a byla mu uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že se žalovaný nezabýval tím, zda měl žalobce naplnit materiální znaky přestupku, který mu byl kladen za vinu. Dle žalobce je nutno rozlišit, zda se jedná o řidiče, který řídí bez absolvování školení profesní způsobilosti a nikdy nebyl držitelem profesního řidičského průkazu, či zda již dotýčný pouze neabsolvoval v řádném termínu pravidelné školení. Nelze tedy předpokládat zásadní narušení veřejného zájmu, neboť žalobce již v minulosti prokázal, že je osobou způsobilou k držení řidičského oprávnění. Žalobce tedy naplnil pouze formální znaky přestupkového jednání, kdy v době spáchání přestupku nebyl dle litery zákona absolventem všech předepsaných školení. V případě žalobce došlo k naplnění zvláštních okolností případu ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 As 137/2011, neboť žalobce neohrožoval účastníky silničního provozu, a to vzhledem k tomu, že nebyl stavěn hlídkou Policie ČR z důvodu, že by spáchal jakýkoli přestupek proti plynulosti a bezpečnosti silničního provozu. Poslední pravidelné školení žalobce neabsolvoval pouze z důvodu svého pracovního pobytu v zahraničí, kdy toto školení měl absolvovat ihned ve dnech po silniční kontrole. Žalobce se tedy domníval, že mohl porušit pouze povinnost mít při řízení motorového vozidla u sebe řidičský průkaz.

Vyjádření žalovaného k žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

3. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž uvedl, že nemá sebemenší pochybnosti o spáchání předmětných přestupků, jichž se žalobce jednoznačně dopustil. Pro konstatování naplnění materiální stránky přestupku musí být splněny dvě podmínky, a to, že musí jít o skutek, mající znaky uvedené v zákoně o silničním provozu a dále se musí jednat o zaviněné jednání. V případě místa, kde žalobce spáchal projednávané přestupky, se jedná o velmi frekventovanou silnici I. třídy, kde je dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích nezbytné. K námitce, že žalobce neabsolvoval pravidelné školení z důvodu pracovního pobytu v zahraničí, žalovaný uvedl, že při ústním jednání žalobce sdělil, že si nevšiml, že průkaz profesní způsobilosti již je neplatný. Z tohoto důvodu pokládá tuto námitku za účelovou.

Posouzení věci soudem

4. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s.ř.s.“) bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný po řádném poučení nevyjádřil svůj nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání.
5. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle prvního dílu hlavy s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí (§ 72 odst. 1 věty první s.ř.s.). Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Bez návrhu žalobce pak musí soud přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které je povinen zkoumat bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost podle § 76 odst. 2 s.ř.s., avšak takové nedostatky nebyly v projednávané věci zjištěny.
6. Soud po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Vzhledem k tomu, že žalobní námitky směřují výhradně proti přestupku spočívajícího v profesní nezpůsobilosti žalobce, soud se nezabýval nepřezkoumatelností ani věcným posouzením druhého přestupku spočívajícího v nedodržování stanovených dob odpočinku.
8. Nejprve se soud zabýval tvrzenou nepřezkoumatelností spočívající v tom, že se žalovaný nezabýval materiálními znaky přestupku. Na straně 4 žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný poukázal na to, že pro naplnění materiální stránky přestupku musí být splněny dvě podmínky, a to, že musí jít o skutek mající uvedené znaky v zákoně o silničním provozu a dále že se musí jednat o zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona o přestupcích. Přestupek žalobce byl spáchán v místě, kde se jedná o velmi frekventovanou silnici I. třídy, kde je dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích nezbytné. Soud konstatuje, že žalovaný se evidentně ve svém žalobou napadeném rozhodnutí materiální stránkou přestupku žalobce zabýval a srozumitelně vyjádřil svůj závěr o jejím naplnění.
9. Podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 3 zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí motorové vozidlo a není držitelem platného průkazu profesní způsobilosti řidiče nebo záznamu o profesní způsobilosti řidiče v řidičském průkazu.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

10. Podle § 23 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích přestupku se dopustí ten, kdo jako řidič vozidla při kontrole není držitelem dokladů, předložil neplatný doklad nebo nepředložil doklady požadované zvláštním právním předpisem, nevede stanoveným způsobem záznam o době řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku, záznam o provozu vozidla nebo nedodržuje stanovené doby řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku, nepředložil záznam o době řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku nebo záznam o provozu vozidla požadovaných zvláštním právním předpisem.
11. Zákon o přestupcích stanoví v § 2 odst. 1, že přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin. Přestupkem nebo trestným činem může být vždy pouze takové zaviněné jednání fyzických osob, které naplňuje formální znaky stanovené v zákoně. Zásadním rozlišovacím kritériem mezi trestným činem a přestupkem je tedy obecně řečeno míra jejich typové společenské nebezpečnosti vyjádřená ve znacích skutkové podstaty. Společenská nebezpečnost trestného činu pro společnost musí být alespoň vyšší než nepatrná, zatímco přestupkem může být i takové zaviněné jednání, které porušuje či ohrožuje zájem společnosti pouze v míře nepatrné. Jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Z tohoto závěru však nelze dovodit, že by k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přestupku došlo vždy, když je naplněn formální znak přestupku zaviněným jednáním fyzické osoby. Pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek. Okolnostmi, jež snižují nebezpečnost jednání pro chráněný zájem společnosti pod míru, která je typická pro běžně se vyskytující případy přestupků, mohou být zejména, avšak nikoliv výlučně, význam právem chráněného zájmu, který byl přestupkovým jednáním dotčen, způsob jeho provedení a jeho následky, okolnosti, za kterých byl přestupek spáchán, osoba pachatele, míra jeho zavinění a jeho pohnutka. Okolnosti, jež vylučují porušení nebo ohrožení zájmu společnosti, musí být ovšem posuzovány vždy v každém konkrétním případě. (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73; rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45; ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 137/2011 - 52).
12. Soud ze shora uvedeného činí obecný závěr, že v případě, že je porušeno ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bod 3 zákona o silničním provozu a § 23 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích jsou naplněny nejen formální znaky skutkové podstaty přestupku, za nějž byl poškozen žalobce, ale je nutno mít za to, že je naplněn i znak materiální, ledaže by existovaly zvláštní okolnosti případu, jež by nebezpečnost příslušného jednání snižovaly natolik, že by materiální znak naplněn nebyl.
13. Soud dále konstatuje, že v evidenční kartě řidiče má žalobce záznamy za přestupky podle § 23 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích ze dne 27. 6. 2012, 10. 6. 2013, 11. 8. 2013, takže se obdobného protiprávního jednání dopouští opakovaně, což jednoznačně zvyšuje společenskou nebezpečnost jeho jednání.
14. Na svou obhajobu při ústním jednání dne 27. 4. 2016 žalobce uvedl, že průkaz profesní způsobilost míval, nějak si však ve shonu nevšiml, že mu propadl. Po silniční kontrole,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

která byla provedena dne 6. 2. 2016, si průkaz profesní způsobilosti obnovil. V rámci své poněkud opožděné, ale možné, obhajoby v podané žalobě uvedl, že pravidelné školení neabsolvoval z důvodu pracovního pobytu v zahraničí.

15. Soud uvádí, že žalobce tvrzené zvláštní okolnosti spočívající v nedbalosti ohledně vědomí o platnosti jeho profesní způsobilosti a spočívající v úmyslném jednání v případě, že žalobce věděl, že profesní způsobilostí nedisponuje, neboť si ji nemohl opatřit z důvodu pobytu v zahraničí a přesto motorové vozidlo řídil, rozhodně nejsou okolnostmi, které by vybočovaly z běžného rámce jednání kvalifikovaných jako přestupek podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 3 zákona o silničním provozu a § 23 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích, stejně jako to, že žalobce již v minulosti profesní způsobilostí disponoval. Soud tak musí konstatovat, že žalobcem tvrzené okolnosti (důvody), jež způsobily, že řídil motorové vozidlo bez příslušného oprávnění, vůbec nejsou způsobilé snížit společenskou nebezpečnost jednání žalobce tak, aby byl materiální znak skutkové podstaty přestupku vymizelý. V daném případě je navíc postihována absence formálního platného dokladu nikoliv nezpůsobilost motorové vozidlo řídit. Správní orgán I. stupně i žalovaný tak postupovaly správně, když došly k závěru o přítomnosti materiální stránky přestupku žalobce.
16. Soud uzavírá, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. Současně podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti podle obsahu správního spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 13. června 2018

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)